Biblia – Božie slovo

Category: Biblia
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Úvodný článok k sedemdielneho cyklu „Činnosť Božieho slova“ – I. diel

> *A tak teraz, bratia, porúčam vás Bohu a slovu jeho milosti, ktoré môže vzbudovať*
>
> Skutky 20:32

V článku „Stavanie budovy spasiteľnej viery“ sme uviedli: „Je to Božie slovo, ktoré keď ho počujeme a plníme, usilovne študujeme a aplikujeme do svojich životov, je schopné v nás budovať pevnú a bezpečnú stavbu postavenú na základe samotného Krista.“ V tomto sedemdielnom cykle píšeme o činnosti Božieho slova v životoch tých, ktorých základom života je Ježiš z Nazareta. Týmto cyklom sa dostávame k veľmi dôležitej téme, ktorou je vzťah medzi Pánom Ježišom Kristom a Bibliou (Písmom) a k otázke vzťahu každého veriaceho v evanjelium k Biblii.

Biblia sama o sebe prehlasuje, že je *Božie slovo*. Na niektorých miestach je týmto pomenovaním, *Božie Slovo,* označený Boží Syn Ježiš Kristus. Tak je to v Evanjeliu podľa Jána: „*Na počiatku bolo **Slovo** a to **Slovo** bolo u Boha a to **Slovo**[A)] bol Boh* (Ján 1:1). „*A on, to **Slovo** sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeli sme na jeho slávu, na slávu ako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy*“ (Ján 1:14). A v Zjavení 19:13 „*A bol oblečený v rúchu, pokropenom krvou, a jeho meno sa zovie: **Slovo Božie***“.

V tomto prípade rovnaké pomenovanie poukazuje na rovnosť, totožnosť podstaty. Biblia je *Božie slovo* a Kristus je *Božie Slovo*. Svojou podstatou sú **oboje rovnakým božským autoritatívnym a dokonalým zjavením Boha**. Treba tomu rozumieť tak, že čo sa týka podstaty platí: *Božie slovo* (Biblia) = *Božie Slovo* (Boží Syn). Pritom *Biblia* je zapísané *Božie slovo*; *Ježiš Kristus* je žijúce *Božie Sovo*. Pred svojim vtelením bol Ježiš Kristus večným *Slovom* u Otca. Po svojom vtelení sa večný Boží Syn stal *Slovom učineným telom*. Svätý Duch, ktorý zjavuje Boha prostredníctvom jeho *zapísaného slova* (Biblie), zjavuje Boha rovnako v *Slove učinenom telom* (v Ježišovi Nazaretskom).

Hovoríme o rovnosti podstaty *zapísaného* a *žijúceho Slova*. Mali by sme preto aj formálne stále používať len jeden výraz, a to: *Božie Slovo*. V hovorenej

reči sa to tak aj deje. V písanom prejave preto, aby sme rozlíšili *zapísané* „Božie Slovo“ od *žijúceho* „Božieho Slova“ používame výraz „Božie slovo“ pre zapísané Slovo (Bibliu) a výraz „Božie Slovo“ pre žijúce Slovo, pre Pána Ježiša Krista z Nazareta. V článkoch na tejto stránke *Slova viery* to budeme tak aj dodržiavať.

Keďže Ježiš Kristus a Biblia sú rovnakej podstaty – v zmysle, v ako o nich píšeme vyššie –, sú v dokonalej jednote, potom náš vzťah k Biblii musí byť ten istý ako vzťah k Ježišovi Kristovi. Táto skutočnosť je v Písme pripomenutá na viacerých miestach:

V štrnástej kapitole evanjelia podľa Jána Pán Ježiš pripravuje svojich učeníkov na to, že zanedlho príde okamih, keď bude od nich fyziky vzatý, a že potom medzi nimi musí nastať nový druh vzťahu a obecenstva. Učeníci to nechápali. Nerozumeli hlavne tomu, ako môžu mať s ním obecenstvo, keď od nich odíde – a v tom je práve ten nový druh vzťahu a obecenstva. Pán Ježiš im to vysvetlil:

Vo verš 19 im hovorí že „*Ešte krátku chvíľu,* a *svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem, aj vy žiť budete*“. V ďalších dvoch veršoch im to aj vysvetľuje, ale učeníci neporozumeli, bolo im to zvláštne, že svet ho neuvidí, ale oni áno, a preto sa ho Júda opýtal: „*Pane, čo sa stalo, že máš nám zjaviť seba a nie svetu?*“ (verš 22). Pán Ježiš in na túto otázku odpovedal slovami: „*Keď ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok*“ (verš 23).

Tu im Pán Ježiš odpovedá a vysvetľuje, že to nové obecenstvo bude v tom, že Otec a Syn budú prebývať v učeníkoch – a to im vlastne hovorí už aj vo verši 20. Kľúčom k porozumeniu aké bude to nové obecenstvo a s kým ho Otec a Syn budú mať, je porozumieť slovám „*kto má moje prikázania a ostríha ich, to je ten, kto ma miluje*“ (verš 21) a „a*k ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje slovo*“ (verš 23). Učeník, ktorý spĺňa túto požiadavku, túto normu, je pravý učeník. Ten je skutočný nasledovník Pána Ježiša Krista (kristovec). Taký bude milovaný od Otca a Syna. K takémuto prídu Otec aj Syn a urobia si u neho trvalý príbytok. A to je to nové spoločenstvo: Otec a Syn prebývajú v učeníkovi, ktorý ich miluje, ktorý má Božie slovo a ostríha, zachováva ho (verš 20).

K odpovedi Pána Ježiša (verš 23), pripojíme ešte verše apoštola Jána: „*Kto hovorí: Znám ho, a jeho prikázaní nezachováva, je klamár, a v tom niet pravdy. Ale kto zachováva jeho slovo, v tom je po pravde láska Božia dokonaná. Po tom známe, že sme v ňom*“ (1. Ján 2:4-5). Prebývanie Otca a Syna v učeníkovi je prejav dokonanej Božej lásky.

Už len samotné tieto dve miesta zdôrazňujú dôležitosť Božieho slova v živote spaseného veriaceho v evanjelium. Vlastniť, mať v sebe Božie slovo je hlavným rozlišovacím znakom nasledovníka (učeníka) Ježiša Krista, ktorý ho odlišuje, vydeľuje zo sveta. Je kritériom lásky k Bohu. Vlastnenie a zachovávanie Božieho slova je dôvod lásky Božej k nám a prebývanie Boha v nás.

Poznámky

A) V gréčtine „slovo“ („logos“) je mužského rodu